

โรคไขก่าฟหล่งแ่อน

เป็นโรคที่เกิดจากการติดเชื้อแบคทีเรีย *Neisseria meningitidis* ผู้ป่วยจะมีอาการหลังได้รับเชื้อภายใน 2-10 วัน อาจมีอาการรุนแรง แม้ได้ยาปฏิชีวนะในการรักษา แต่สามารถป้องกันโรคได้ด้วยการฉีดวัคซีน

● อาการที่พบ

มักมีอาการเยื่อหุ้มสมองอักเสบ โดยผู้ป่วยจะมีไข้สูง ปวดหัว คอแข็ง คลื่นไส้ อาเจียน ชีม ลับสน ตาไวต่อแสง บางรายอาจติดเชื้อในกระแสเลือด มีผื่นขึ้น ลักษณะเป็นจ้ำเลือดเหมือนฟกช้ำ ความดันตก และระบบการทำงานของอวัยวะภายในล้มเหลว ทำให้เสียชีวิตได้

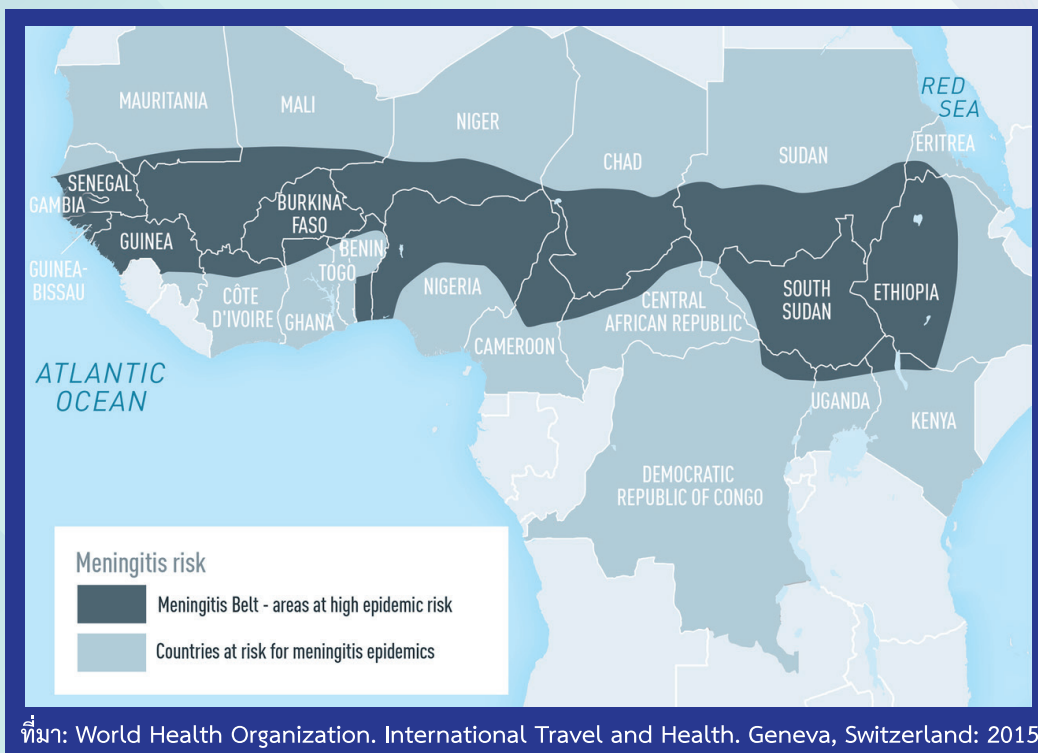
การติดต่อและแพร่กระจายเชื้อ

ติดต่อจากคนสู่คน โดยการสัมผัสใกล้ชิดชิดผ่านละอองน้ำมูก น้ำลายของผู้ที่มีเชื้อ หรือเป็นพาหะ (มีเชื้ออยู่แต่ไม่แสดงอาการ)

● การระบาดของโรค

มีรายงานพบผู้ป่วยได้ทั่วโลก โดยเฉพาะในทวีปแอฟริกา เขตที่มีการระบาดของไข้กาฬหลังแอ่น (Meningitis belt) ตั้งแต่ฝั่งตะวันตก ได้แก่ ประเทศเซเนกัล แกมเบีย กินี ไล่ไปทางตะวันออกจนถึงประเทศเอริโอเปีย พบการระบาดหนักในช่วงเดือนธันวาคมถึงมิถุนายน ซึ่งมีสภาพอากาศแห้ง นอกจากนี้ยังพบการระบาดได้บ่อยในกลุ่มคนที่อยู่รวมกันอย่างแออัด และอากาศถ่ายเทไม่สะดวก เช่น นักศึกษาที่อาศัยในหอพัก และผู้แสวงบุญประกอบพิธีฮัจย์

● คำแนะนำในการป้องกันตนเอง

ผู้ที่เดินทางไปยังพื้นที่ที่มีการระบาด แนะนำให้ฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้กาฬหลังแอ่นอย่างน้อย 10 วันก่อนการเดินทาง ภูมิคุ้มกันอยู่ได้ 2-5 ปี ขึ้นกับชนิดของวัคซีน

หลีกเลี่ยงการอยู่ในสถานที่แออัด อากาศถ่ายเทไม่สะดวก
ไม่ใช่ของร่วมกับผู้อื่น เช่น แก้วน้ำ ผ้าเช็ดตัว

รักษาสุขอนามัย หมั่นล้างมือให้สะอาดด้วยน้ำและสบู่หรือเจลล้างมือแอลกอฮอล์
ไม่นำมือมาสัมผัสหน้า จมูก ปาก โดยไม่จำเป็น

สวมใส่หน้ากากอนามัย และไม่อยู่ใกล้ชิดผู้ป่วย
หากไม่มีหน้ากากอนามัย ให้ไอ หรือจาม บริเวณแขนด้านในของตนเอง

หลังเดินทางออกจากพื้นที่เสี่ยง หากมีอาการป่วยภายใน 14 วัน
แนะนำให้พบแพทย์ พร้อมแจ้งประวัติการเดินทางจากพื้นที่เสี่ยง